

Dr. Kolláth György

Hétfőn nyilvános tárgyaláson Ungváry Krisztián történész a személyiségi jogi perünkben a legirritálóbb magyarok egyikének titulált, akinek nincs becsülete, tehát az meg sem sérthető. Jogi dilettantizmusomat is emlegetette. Ez eddig magánügy. Kedden az Alkotmánybíróság – egyhangú, korrekt, következetes és kiszámítható határozatában - megóvta a személyek alkotmányos jogát, önrendelkezését, információ-szabadságát a politikai

boszorkányüldözés újabb ügynökgügyi-levéltárügyi próbálkozásával szemben. Alkotmányos megoldások és garanciák híján nem engedte az AB, hogy ember embernek legyen farkasa. Eddig is kiálltak a békés rendszerváltozás jogállami normái mellett, ezen túl is gátat szabnak a megbélyegző, forradalmi hevületnek. Épp' erről írtam február közepén, Ungváry pedig ennek ellenkezőjéről.

Objektivitásra törekvő kutató ilyen esetben passzol, esetleg elnézést kér a tévedéséért, de ide is, oda is beszólva nem oktat. Ungváry Krisztián a csütörtöki lapszámban nem ezt teszi. Hinti tovább tévedéseit, tőlem is idéz, hogy odacsaphasson.

Ez engem untat, reagálásom így mindössze három dolgot tehet. Először, kissé megvilágítható, mi úzi akciózásra és személyeskedésre az ifjú szerzőt: a polgári és a büntető perünk. Hétfőn még elfogadtam volna bocsánatkérését, de Ungváry harcolni akar. Legyen.

Másodszor prezentálható: mit is mondtam és miért. Ezt írtam, tartom ma is: „az átkosban sem volt ab ovo bűn fedett vagy nyílt állambiztonsági tisztviselőnek, ügynöknek lenni, sőt besúgónak sem. Ami e címen akkoriban, mégis jogsértően történt, régen elévült, ma ezeket üldözni reménytelen. Nem kellene új törvényt fabrikálni.” Másutt szemléltettem, hogy a teljes ügynök-nyilvánosság visszafelé is elsülhet, mert az ügynöki, besúgói jelentésekben durva dolgok lehetnek hihetően (!) a megfigyelt személyről is. Ezt kellene közszemlére kitenni közérdekű adatként, netán információk kárpótlásként?

Végül az új csodafegyver, a közszereplőség jogi definiálásához adható támpont. Úgy vélik többen, hogy új törvényben (szinte) totálisan ki kellene nyitni a közszereplők személyi körét, ezzel visszamenőlegesen bárkit be lehetne iktatni a megvetésre méltók, kiserkesztendő körébe. Ám az AB 60/1994. (XII.24.) határozata mást mond: „A közhatalmat gyakorlók vagy a politikai közszereplést vállalók” esetében látja jogosnak, hogy köztevékenységük megítélése szempontjából a választópolgárok közérdekű információs joga - hogy valóban, felelősen választani lehessen, s az államélet áttetsző legyen - felülírja a személyes adatok védelmét.

Bölcsen van ez kitalálva. Ezt a kiegyensúlyozott, az emberek magánéletét, kapcsolatait, s a köznyugalmat tisztelő hozzáállást hiányolom én a párt-műhelyeknél, a lista-készítőknél és szakértőiknél.

Cím
Ungváry kutakodása
Dátum
2005.10.06.